63ste Jaargang No. 5034

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Dinsdag 11 Februari 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8) Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeverij en Administratie: ... steeg 29. telefoon 1550: Postbus 80 Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14 Oranjestad ... 38

Vrede bracht onrust

Attlee over de Crisis

Indonesisch Cabinet weigert Linggadjati-overeenkomst te tekenen

MOORD OP BRITSEN MILITAIREN.

Britse militaire autoriteiten melden dat den Britsen brigadier R. W. M. Winton te Pola, dat ingevolge het pas gesloten vredesverdrag Joegoslavisch grondgebied is geworden door een vrouw werd doodgeschoten. De dader werd onmiddellijk gearresteerd. De berichten vermelden niet tot welke nationaliteit zij hoorden. (Rome, (AP) 10.2).

WANORDELIJKHEDEN IN ROME.

Uit Rome wordt gemeld dat de plechtige herdenking bij het graf van den Onbekenden Soldaat ter gelegenheid van het tekenen van de vrede door Italië, als een deel van de in Italië uitgeroepen nationale rouwdag, ontaard is in een wanordelijke demonstraties door studenten en straatvolk. De Joegoslavische ambassadeur werd door studenten bestormd. De nieuwsbladen protesteerden heftig tegen de tekening van het vredesverdrag.

GRAAF SFORZA VOOR DE ITALIAANSE SENAAT.

De Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken, graaf Sforza, verscheen heden voor de Wetgevende Vergadering en verklaarde dat de Italiaanse regering, alvorens over te gaan tot ondertekening van het vredesverdrag te Parijs, bepaald had dat de bekrachtiging eerst kon geschieden en alzo de bepalingen van dit verdrag eerst kracht zouden hebben, nadat de Wetgevende Vergadering daarin toegestemd had. De verklaring van den Minister was ongeveer tweehonderd woorden lang. Hij zeide o.a.: „De regering wenst een verklaring af te leggen aan de Wetgevende Vergadering, ofschoon voor alle leden dezer vergadering de mededeling wellicht overbodig zal zijn. U weet dat op het laatste ogenblik in sommige landen erkend werd dat goedkeuring van het verdrag door de Uwe Vergadering noodzakelijk was, in andere landen werd dit betwist. Teneinde tegenover allen in de meeste oprechtheid te handelen heb ik gisteren bekend gemaakt, dat wij niet kunnen tekenen, voordat de zaak ten genoege van alle betrokkenen is opgehelderd (Rome, (AP) 10.2).

BIEZONDERHEDEN OMTRENT HET ITALIAANS VREDESVERDRAG.

Joegoslavië „zeer verstoord".

Italië tekende heden droevig en stil het vredesverdrag waardoor het wordt verlaagd tot een derderangsstaat beroofd van zijn koloniën, belast met millioenen aan „herstelbetalingen", het land zelf in oppervlakte wordt verminderd, zijn leger en vloot verminderd tot onbekende omvang. Joegoslavië, die een stuk van de zo begeerde Venetia Giulia krijgen, maar niet de havenstad Triëste die een „Vrije stad" wordt, was niet tevreden en verklaarde het verdrag te tekenen onder protest. Italië, dat thans boet voor de misdaden van Mussolini en het Fascisme was de eerste van de vijf as-landen die tekende. Wanneer dit verdrag geratificeerd is zal het de Tweede Wereldoorlog doen eindigen voor de gehele wereld, behalve voor **Duitsland, Japan,** Oostenrijk en Korea. Nadat Italië getekend had, werden de vertegenwoordigers van Roemenië, Bulgarije, Hongarije en Finland uitgenodigd om met twintig landen hun respectievelijke vredesverdragen te tekenen. In contrast met de stille houding van de Italiaanse afvaardiging te Parijs, verklaarde de Joegoslavische Minister van Buitenlandse Zaken, Stanoi Simic, dat de regering van Tito „zeer verstoord" is over het verdrag met Italië. Hij zeide verder dat zijn land medelijden heeft met zijn onderdanen die buiten Joegoslavië zullen moeten blijven, „omwille van het volkomen gebrek aan begrip aan de zijde van zekere Geallieerden".

Krachtens de bepalingen van het verdrag verliest Italië Eritrea, Somaliland en Lybië (zijn Afrikaanse kolonies) en werd het gedwongen om de onafhankelijkheid van Ethiopië en Albanië te erkennen. De Dodecanesen komen aan Griekenland. Kleine gebieden aan de Westgrens van Italië kreeg Frankrijk. Italië moet 360 millioen dollars herstelbetalingen doen, waarvan 200 millioen aan Rusland. Het Italiaanse leger mag slechts in totaal 197.500 man sterk zijn, de vloot 67.500 ton (Parijs, (AP) 10.2).

VREDE VOOR ITALIË.

In zijn rede verklaarde de Minister van Buitenlandse Zaken, dat hij aan alle gezanten een nota gezonden had, om die aan de desbetreffende regeringen te overhandigen. In aansluiting met het officiële protest van Italië ging de algemene vergadering voor een half uur uiteen (Rome, (AP)

DEAN ACHESON
Werd rood.

EEN ITALIAANSE.

Nadere berichten uit Rome melden, dat de vrouw, die een Brits militair doodschoot, een vrouw is van Italiaanse origine. De naam van de vrouw is Maria Pasquinelli. Men meldde, dat er ook nog verdere molestaties plaats vonden; zo werd de krans met de Noordamerikaanse vlag door den gezant van de Verenigde Staten daar de vorige week neergelegd bij het graf van den onbekenden soldaat, weggenomen ook gooide men met stenen naar de auto van de geallieerden, die het Piazza Vinezia passeerden.

ATTLEE OVER DE CRISIS.

Attlee deelde heden aan het Lagerhuis mede dat hij niet kon voorspellen hoelang de kolen- en electriciteits-crisis in Engeland zal duren. „Zodra er weer voldoende voorraad is zal de eerste eis zijn de krachtvoorziening voor de industrie te herstellen". Maandagavond zal het debat over de crisis in het Lagerhuis plaats hebben, waarbij Churchill zal spreken.

Attlee deed een beroep op de gehele bevolking om zuinigheid te betrachten in het gebruik van electriciteit. Churchill ondersteunde dit verzoek van Attlee en zeide: „Het is de plicht van iedereen om de aanwijzingen der regering te opvolgen en het uiterste te doen om deze moeilijke situatie enigszins te verlichten. Attlee zeide dat hij de ernst van de toestand niet geringer wilde voorstellen dan zij was en zeide: „Als wij de vitale bedrijven op gang willen houden zullen er drastische beperkingen moeten worden opgelegd". Hij voegde daaraan toe dat een verbetering van de toestand afhing van het weer (Londen, (AP) 10.2).

ATTLEE.

ONVERLICHTE DOWNINGSTREET.

Attlee vergaderde met zijn cabinet om de grootste crisis welke Engeland ooit medemaakte te bespreken in het onverlichte gebouw van den Premier, Downingstreet 10 (Londen, (AP) 10.2)

DOODVONNISSEN IN JERUZALEM.

De Militaire Rechtbank te Jeruzalem veroordeelde drie Joden tot de strop en vier anderen tot levenslange gevangenisstraf wegens medeplichtigheid aan de mishandeling van... (verminkt) en drie Britse soldaten op 29 December jl. De vonnissen moeten bekrachtigd worden door den opperbevelhebber in Palestina Luitenant-Generaal Sir Evelyn Barker (Jeruzalem, (AP) 10.2).

het nieuws van vandaag

Zuidelijke volken zijn nu eenmaal erg druk in hun manier van doen, doch de Italianen hebben het gisteren werkelijk té bar gemaakt. Men is niet tevreden over de vrede, die men moest tekenen en men maakte veel kabaal in Italië. Men gooide met stenen naar de auto's van de geallieerden. Een vrouw schoot een Brits militair dood. Men stal de krans weg van het graf van den onbekenden soldaat, die daar gelegd was door den Noordamerikaansen gezant en waaraan de Noordamerikaanse vlag was vastgehecht. Men stopte vergaderingen enz. De mensen werden zenuwachtig van al dat uiterlijk geprotesteer. De Etna begon zelfs mede te doen en spuwde van verachting de lava honderden meters hoog de lucht in.

De formele klacht staat in de nota, die men namens het Ministerie van Buitenlandse Zaken bij de desbetreffende regeringen gaan deponeren.

Hoe is alles veranderd! Paus Pius XI sloot op de dag van vandaag 11 Februari 1929 het Verdrag af van Lateranen, waarbij de dramatische quaestie, die we noemen de Romeinse quaestie, sinds 1870 voor de Italiaanse regering een geweldig blok aan het been, werd opgelost. De Paus was breed. Hij kreeg een staatje; de Paus weet dat hij altijd blijft en alle regeringen verdwijnen. Hij moest alléén de garantie hebben om vrij zijn taak te kunnen oefenen.

De communisten hebben in Italië natuurlijk reeds tegen de naleving van het Verdrag van Lateranen geprotesteerd, want dit is een verdrag afgesloten met de facisten. Hier zitten wel andere verlangens achter, nl. om den Paus de garantiesommen niet meer te schenken, die hem gegeven werden in ruil voor het afgenomen goed. Wat er ook gebeurt, de Paus blijft en de regeringen verdwijnen en komen.

In Londen begon het debat. Churchill sprak harde woorden over volkomen onbekwaamheid om te regeren, vreemd was, dat hij zelfs geen coalitie meer schijnt te willen en ook zijn motie nog niet indiende. Een dergelijk diplomaat is zo maar niet ineens te begrijpen. Wil hij de dans ontspringen om morgen nageroepen te krijgen, dat hij van de slechte omstandigheden, waarin het Ministerie was, het is de koudste winter sinds vijftig jaar, zeide Attlee in zijn repliek, misbruik heeft gemaakt? Hij weet wel wat hij doet; we zullen zien wat voor politieke gevolgen deze crisis nog zal hebben.

Uit Indië komt het bericht, dat de Indonesische regering niet wil tekenen wat is overeengekomen met de commissie-generaal. Dat wordt wat! Gevoelen de heren in Indië zich zo streng sterk?

In Jeruzalem vallen de doden en de Israëlieten zullen nog niet meedoen om hun medewerking te verlenen tot een oplossing. Is er geen tijdelijke oplossing te vinden? Kan men een aanbod als dat van de Nederlandse Regering niet aanvaarden als een oplossing, die tijdelijk aan 10.000 de vrijheid verleent om rustig te leven?

Misschien als Churchill morgen terugkomt, dat er een verandering komt t.o.z. van dit verschrikkelijke probleem.

Uit Soestdijk was het van vanmorgen „geen nieuws"

In Amerika heeft iemand gekleurd en het is de wereld over bekend gemaakt door de AP-dienst. Het was Acheson, wie men zeit, dat hij de grootste bok geschoten had, die er ooit in Amerika geschoten werd op het gebied van internationale politiek, toen hij de atomaire quaestie moest behandelen in de Veiligheidsraad. Bedoeld zal zijn het opstellen van een ontwapeningscommissie naast de automaire commissie. De man verschoot.

Nederland probeert met Argentinië een contract aan te gaan.

ETNA WERKT.

Men meldt uit Italië, dat de vulcaan, de Etna, begon te werken en fonteinen van lava tot een hoogte van 500 meter de lucht in spoot (Rome, (AP) 11.2).

REPUBLIKEINSE REGERING VAN SPANJE.

De nieuwe republikeinse regering van den socialist Llopis in Parijs gevormd, wordt nogal aangevallen, daar de monarchisten en de gematigde republikeinen er geen vertegenwoordiging in zouden vinden. Men zegt, dat hier hetzelfde verschijnsel zich voordoet, dat aanleiding was tot de val van de vorige regering onder Giral (Madrid, (AP) 11.2).

JODEN WEIGEREN MEDEWERKING.

Het Joodse Agentschap en het Joodse Nationale Raad (Vaad Leumi) weigerden botweg te voldoen aan het door de Britse regering tot deze organisaties gericht verzoek om medewerking met de politie en het Britse leger bij in de bestrijding van de terreur (Jeruzalem, (AP) 10.2).

GROOTSTE BLUNDER.

In de senaat noemde de senator Edwin Johnson van Colorado de houding van Dean Acheson in zake de quaestie van de internationale controle met betrekking tot atomaire energie een diplomatieke blunder was, die wel de ergste was, die zijn land tot nu toe was overgekomen. De tijd waarop men deze zaak begon was het ongelukkigste moment, om dit aan te pakken. Acheson kreeg een kleur en zei dat alles op hem neer kwam, hij alléén droeg de verantwoording. Hij verklaarde zich bereid, die verantwoording te dragen voor de senaat (Washington, (AP) 10.2).

STAKING BIJ DE FRANSE POSTERIJEN.

In verband met loonregeling en uurregeling is er een staking bij de posterijen, uitgeschreven door het bestuur van de arbeiders, werkzaam bij de Franse posterijen (Parijs, (AP) 10.2).

DE KLEINE NATIES.

In Londen werd achter gesloten deuren een conferentie gehouden over de quaestie of men de kleine naties toch meer zeggingschap zal geven bij het opstellen van de vrede voor Duitsland en Oostenrijk (Londen, (AP) 10.2).

EEN BESLUIT VAN LAKE SUCCESS.

Bij de Veiligheidsraad werd met negen tegen nul stemmen het voorstel aangenomen, dat de commissie, die men tot onderzoek naar de Balkan heeft gestuurd, zich niet zal inlaten met de doodsvonnissen, welke men daar heeft uitgesproken (Lake Success, (AP) 10.2).

CHURCHILL.

Churchill becritiseerde in het Huis de regering, en liet uitkomen, dat volgens zijn opinie niet meer van een samenwerking, een coalitie gesproken kon worden. Hij was in het debat over het kolentekort, dat vier millioen arbeiders met werkloosheid slaat zeer bitter. Hij gaf als zijn opinie te kennen, dat het Ministerie blijk had gegeven juist in de hoge posten niet bekwaam te zijn.

Attlee wees in zijn repliek op het feit, dat het de koudste winter is sinds vijftig jaar en in zijn radiorede van gisteravond liet hij uitkomen, dat men deze crisis wel te boven zal komen als wij maar samenwerken.

De motie van Churchill tegen de regering werd nog niet ingediend, doch hij zou de motie klaar houden voor, zoals hij zeide, „een andere dag".

Attlee vroeg nog zich te houden aan de voorschriften van de vermindering van stroomgebruik. Sommige personen maken zich bezorgd, dat de Labour-partij door dit deze crisis zeer veel stemmen zal verliezen bij een verkiezing (Londen, (AP) 11.2).

Katholieke actie in Italie

Uitgebreide organisatie met sociale doeleinden.

Toen Mussolini in het raam van zijn streven tot verfraaiïng en modernisering van het stadsbeeld van Rome de oude „Borgo" had laten afbreken, ontstond de brede toegangsweg tot de Sint Pieter, die de Via della Conciliazione werd genoemd, Weg der Verzoening, ter herinnering aan het Laterraans Verdrag van 1929, waarbij de Paus in Zijn wereldlijke rechten werd hersteld. Met krachtige hand is hij hier opgetreden: de oude pittoreske straatjes verdwenen, waaroor veel, dat historische waarde had, teloor ging. (Het palazzo, waar Rafael stierf, bleek evenwel bewaard en het mooie oude huis, waarin het Generalaat van de Salesianen is gevestigd, werd eenvoudig verplaatst, met behoud zelfs van de muurschilderingen!)

Z.H. PAUS PIUS XI.

Op de open terreinen, die door de afbraak ontstonden, bouwde het fascisme verschillende fraaie palazzi voor staats- of partij-instellingen. Zo verrees aan het begin van de Via de la Conciliazione met de machtige achtergevel naar de Tiber gewend, een enorm gebouw, waarin het hoofdbestuur van de Sociale Staatsverzekering zich vestigde. Dit is alweer meer dan tien jaar geleden; het fascisme is historie geworden, met al zijn instellingen en organen. Zijn gehele apparaat is verdwenen en in het grote verzekeringsgebouw zetelt thans de leiding van een der machtigste organisaties van Italië: De Italiaanse Katholieke Actie.

Toen, kort na de eerste wereldoorlog, Kardinaal Ratti, de latere Paus Pius XI, als Aartsbisschop van Milaan eens een manifestatie van de Katholieke Jeugdbeweging bijwoonde, richtte zich een der aanwezigen tot hem met de vraag:

„Waarom bestaat er een jeugdbeweging, een vrouwenliga, een studenten-organisatie, terwijl er niets is, waarin wij, oudere mannen, ons nuttig kunnen maken?" Dit denkbeeld liet den Kardinaal niet meer los en zo werd hij de stichter van de „Liga voor mannen van de Katholieke Actie".

Er bestond in die dagen hier in Italië reeds zeer veel op dit gebied. De „Società Giovento", de jeugdbeweging, had reeds haar vijf igjarig jubileum gevierd. Zij dateert uit de dagen, dat het felle anticlericalisme de geesten vertroebelde, en was opgericht ter bestrijding hiervan. Ook de Katholieke studenten-organisatie was sedert lang een omvangrijk lichaam. Sinds 1910 bestond bovendien de Liga van Katholieke Vrouwen, terwijl Paus Benedictus XV een organisatie voor de „Lauresti", de universitair gevormden, in het leven had geroepen.

Kardinaal Ratti heeft na zijn verheffing tot Paus zijn grote denkbeeld verwezenlijkt: hij coördineerde alle bestaande organisaties tot het ene, machtige geheel:

De Italiaanse Katholieke Actie, met als belangrijkste opgave: de hiërarchie tot steun te zijn op ieder gebied, terwijl daarnaast het eigen karakter der aangesloten organisaties behouden diende te blijven.

Het leven in al zijn schakeringen te doordringen van de Christelijke geest; hiermede is eigenlijk alles samengevat. Maar wat hiertoe vereist wordt en hoe groot de gevaren zijn geweest gedurende de afgelopen jaren, daarvan krijgt men een indruk, wanneer men den jongen advocaat hoort, dien de Paus enige weken geleden heeft benoemd tot President van de gehele Katholieke Actie in Italië.

Was de lekenactie de grondgedachte van Pius XI geweest, de achterdocht en de vijandigheid van het fascistische regiem en later van de Duitse bezetters was zo groot, dat de Paus zich genoopt zag de leiding der diverse organisaties en onderafdelingen geheel in handen te leggen van priesters, waardoor den tegenstanders iedere grond werd ontnomen voor de verdenking, als zou de Katholieke Actie een verkapte illegale beweging zijn, gericht tegen het autoritaire regiem van Duce of Führer. Dat hiermede evenwel geweld werd aangedaan aan het wezen zelf der Actie, behoeft wel geen betoog. Na de oorlog heeft de Paus dan ook onmiddellijk stappen ondernomen om terug te keren tot de oorspronkelijke opzet, met het gevolg, dat thans het gehele bestuur zowel van de Katholieke Actie als van alle dochter-organisaties door den Heiligen Vader is vernieuwd: allen zijn thans weer leken. Overigens is het aan bovengenoemde maatregel te danken, dat de Actie, volkomen intact door oorlog en bezetting is heen gekomen. En men is energiek begonnen de grote taak te hervatten.

Behalve de reeds genoemde organisaties, zijn in de Katholieke Actie opgenomen of eruit voortgekomen: de Christelijke Arbeiders Verenigingen, de Centrale Federatie van Vrouwenverenigingen, de Verkenners en nog tal van kleinere organisaties.

In het hoofdgebouw zetelen behalve de „presidenza" en het algemene secretariaat, nog de verschillende departementen voor pers, radio en film, onderwijs en scholen, voor de „moralitá", alsmede de zeer belangrijke sociale afdelingen, waarvan het Instituut voor Sociale Actie wel het voornaamste is. Dit organiseert bijeenkomsten ter bespreking van sociale vraagstukken, zoals de grote Sociale Week, welke in de loop van dit najaar te Venetië werd

gehouden en waar zeer veel belangrijks is verricht.

Op politiek terrein is de Actie niet direct werkzaam; indirect echter oefent zij grote invloed. Een belangrijk deel van de Democrazia Cristiana, de grote Katholieke partij, bestaat uit aangeslotenen bij de Actie, terwijl deze er met kracht naar streeft de eenheid onder de Katholieken te bewaren hetgeen in dit deftig politiserend land een niet geringe opgave blijkt! Bovendien bezit de Actie verscheidene grote couranten, waarvan het Romeinse dagblad „Il Quotidiano" wel het belangrijkste is.

Op de herhaaldelijk, vooral van communistische zijde, geuite „beschuldiging", dat de Katholieke Actie in Italië rechtstreeks door den Paus wordt gedirigeerd, moet afwijzend worden gereageerd, al dient men niet uit het oog te verliezen, dat de Paus als Bisschop van Rome en Primaat van Italië wel degelijk richtlijnen kan geven.

Het verband met de Katholieke Actie in andere landen is slechts summier, ofschoon verschillende neven-organisaties wel voor onderling contact zorg dragen. De Internationale Vrouwen Liga met haar zetel in België, de Pax Romana en de Internationale Arbeiders Associatie wijzen hier de weg en men hoopt op het Italiaanse „hoofdkwartier" te Rome op den duur wel degelijk in overleg te kunnen treden met de zuster-organisaties in andere landen en teneinde te komen tot een grote internationale Katholieke Actie, die wellicht meer tot het herstel en het behoud van de vrede zal kunnen bijdragen, dan de internationale conferenties tot nu toe hebben gekund.

CURAÇAO

OOK DE SCHUTTERS ZULLEN FEEST VIEREN.

Suffisant treft voorbereidingen.

„Oranjetelg, niet alleen voor de burgers, maar ook voor mijn soldaten", meende de Kampscommandant van Suffisant, en gaf orders tot voorbereidingen voor de komende feesten.

Naar wij vernemen zullen de Schutters hun feest vieren in het kamp Suffisant zelf. Men is reeds bezig de cantine te verfraaien en om te zetten in een danszaal. De manschappen zullen in hun cantine dansen, de onderofficieren in onderofficieren-eetzaal en de officieren in hun verblijf.

Vermoedelijk zullen er ook wedstrijden georganiseerd worden. Wat reeds vast staat is de datum: nl. de Zaterdag nà de geboorte van de Oranjetelg.

ALBERT HELMAN.

De schrijver Helman heeft eens gekke dingen geschreven in de tijd, dat hij het boek „Tam Tam" van een inleiding voorzag, doch dat hij nu nog dergelijke dwaasheden durft poneren in een krant, die nog wel „De Waarheid" heet, doet ons dubbel verbaasd staan, hoe de Surinamers zulk een figuur als hun vertegenwoordiger wensen in Nederland.

PARLEMENTAIRE COMMISSIE.

Men meldt ons, dat heden de heren Cramer en Burger, leden van het secretariaat van de Caraïbische Commissie, naar Curaçao kwamen voor een bespreking met de Parlementaire Commissie. De Heer Kielstra zal niet naar Curaçao komen, doch naar New York vliegen om daar de commissie nog te ontmoeten. De heer Kielstra zal als oud-gouverneur gegevens over Suriname kunnen van Suriname ook wel de nodige verstrekken.

„VAN SPEYCK".

De „Van Speyck" zal op 19 Maart te Curaçao aankomen. We weten niet of de reis rond Zuid-Amerika nog op het programma staat van de „Johan Maurits".

AFSCHEIDSRECEPTIE.

De Parlementaire Commissie houdt een afscheidsreceptie op 12 Februari as.

SCHEEPSBERICHTEN.

10 Februari.

Tactician van Liverpool; Evelyn van Bonaire; Paulina naar Santa Marta.

11 Februari.

Port Wyndham van Savana; Samboston van Halifax; Port Wyndham naar Cristobal; Samboston naar Engeland.

SITHOC.

Het bestuur van Sithoc verzoekt ons mede te delen, dat morgenavond om half acht een algemene ledenvergadering gehouden zal worden voor de Voetballers. Deze vergadering zal plaats vinden in het Clubhuis op San Mateo. In verband hiermede zal morgen de club voor de gewone bezoekers gesloten blijven.

COMMISSIE JONCKHEER.

De Heer August Damian deelde ons mede, dat hij voor het einde van de week nog niets heeft mee te delen.

AANBLIK VAN OTRABANDA

Men moest eigenlijk op Otrabanda een winkelierenvereniging oprichten, zo'n vereniging met een naam als „Ons Otrabanda vooruit", een vereniging, die het verkeer in de Bredestraat hielp mede verbeteren, waarbij natuurlijk ook rekening wordt gehouden met de winkelstand.

Men begrijpt heel goed, het verkeer omleiden is gemakkelijk; men zou alle wagens over het Rif kunnen jagen en men had dat al jaren kunnen doen, doch dan wordt Otrabanda stil en verlaten.

Het moet er druk zijn, dan pas is het er goed, doch het moet er veilig zijn, veilig zijn op de hoogte bij Casa Blanca. Men moet er gewurm zien op Woensdag 12 uur. De bussen glippen er tussen, een Papa zoekt zijn zoon en rijdt daarom met een snelheid van 0.0 km. Dat is géén doen.

Men zou de winkels moeten gaan verbeteren. Het wordt wel iets beter, doch er zijn er nog, wier winkel werkelijk een „pacus" is, een pakhuis. Wel misschien niet meer zo met de oude grote deuren, die vroeger bij iedere begrafenis dicht moesten. Toen had men daar nog tijd voor. Otrabanda moet een goed winkelcentrum blijven. Men moet niet vergeten, de mensen gaan naar buiten; ze gaan wonen op Mahaai, Van Engelen en weet ik waar, doch niet op Otrabanda! Het moet er goed zijn, moet er mooi zijn, anders verloopt de wijk! Is het waar of niet? Let op, vóór het te laat is.

Enkele veranderingen nemen we waar op Otrabanda. Tegenover La Competencia worden winkels gebouwd een voor de Castro en een voor Oduber. De laatste wordt een manufacturenzaak, terwijl de zaak van de Castro een horlogerie wordt. De huizen aan de Noordkant tegenover de Ford Service Station zouden worden afgebroken, om er een nieuwe zaak op te bouwen voor de firma Jonckheer, daar deze firma het Brionplein moet verlaten.

Intussen is Paris reeds afgebroken voor scholenbouw, doch er blijft nog veel griebus over. Het was een fout van het gouvernement om het Kijkduinplein weg te geven aan de K.N.S.M. De modernisering gaat echter voort, nu zien we hoe er gelegenheid bestaat om aansluiting te krijgen op riolering in de volgende straten: Havenstraat, Frederikstraat, Belvedèrestraat en de Witteweg tussen de Belvedèrestraat en de Arubastraat. Een grote vooruitgang voor Otrabanda is de nieuwbouw van het St. Thomascollege op het eind van de Hoogstraat, nog maar weinig mensen zagen dat prachtige monumentale gebouw.

DEBUUT STANLEY MARTINA.

Hedenavond om half negen zal de bekende Curaçaose jonge pianist **Stanley Martina**, als solist aan de piano optreden voor het Curaçaos Philharmonisch Orkest.

Het zal voor de eerste maal zijn in de Curaçaose Muziekwereld, dat een Curaçaoenaar als piano-solist voor het Philharmonisch Orkest zal optreden.

„Debuut van Stanley", hebben wij gezegd ofschoon hij wel meer eerder op het podium gezien hebben. Deze keer wordt zijn optreden voor het Philharmonisch Orkest als zijn debuut beschouwd, gezien zijn vorige optreden meer een tint droegen van jeugd-muziekuitvoeringen.

Stanley Martina, die het piano-concert van Mozart zal spelen, werd de 17de Juli 1930 op Curaçao geboren. Het eerste piano-onderricht ontving Stanley van Patrick. Nadat hij drie jaren bij dezen gestudeerd heeft, werd Teun Don zijn piano-leraar. Op het inmiddels door dezen opgerichte conservatorium is Stanley een der meest begaafde leerlingen. Hij vertrekt deze week naar Medellin ter voltooiïng van zijn studie. Dit concert zal derhalve Stanley's afscheidsconcert zijn.

Om over het concert van hedenavond te spreken en vooral over het nummer van Stanley, lezen wij in het programma: „Het piano-concert in A gr. t. is wellicht een door het publiek meest geliefde, waarschijnlijk omdat Mozart in deze toonaard zoveel kleuren wist te geven. Dit concert heeft Mozart georchestreerd, behalve voor het strijkkwintet, voor fluit, 2 clarinetten, 2 fagotten en 2 hoorns, die een rijke schakering aan de partituur verschaffen. Het eerste gedeelte „Allegro" is eenvoudig van vorm, helder van toon en zo „normaal" in zijn thematische verhouding tussen tutti en solo, als Mozart kon schrijven.

Het tweede gedeelte „Andante" in fis kl. t. is kort, maar houdt als het ware de ziel van het werk in. Bij het inzetten van het derde Allegro gedeelte, direct na de weemoedige Andante, lijkt het alsof in een donkere en stoffige kamer, een lichte zonnestraal en frisse lucht worden geworpen".

Wij hopen dat de toehoorders getuigen mogen zijn van een grootst succes van onzen jongen Curaçaosen musicus **Stanley Martina.**

Het concert wordt gegeven in het Theater Brion en vangt om half negen aan.

Sociale Week Santo Domingo

De voornaamste onderwerpen, die vandaag door de delegaten van de Eerste Caraibische Sociale Week werden behandeld waren de sociale betekenis van persoonlijk bezit van eigendom en de verhouding van eigendom tot arbeid. De besprekingen werden ingeleid door Dr. Lopez G. de Villalta van Cuba, die weer wees op de onheilen van het zelfzuchtige individualisme en de christelijke opvattingen over het onderwerp weergaf volgens de lijnen der encyclieken.

Pater A. V. Ellis van Brits Guyana opende het debat door aan te tonen, dat ontbreken van eigendom gewoonlijk met zich meebrengt ontbreken van verantwoordelijkheidsgevoel, onafhankelijkheid en vrijheid. Uit zijn ondervinding met een buitengewone verscheidenheid van eigendom in Brits Guyana en de nietiging van verantwoordelijk eigenaarschap door het systeem van de grote plantages in eigendom van maatschappijen, constateerde de spreker, dat met uitzondering van leden van religieuse orden, een voortdurende eigendom op een of andere wijze absoluut noodzakelijk schijnt te zijn om bij het individu een werkelijke sociale of persoonlijke verantwoordelijkheid te verkrijgen.

Gezinsloon heeft biezondere betekenis in zijn verband met blijvend bezit en daarom moeten we ons concentreren op sociale opvoeding tot persoonlijk initiatief, organisatie en co-operatieven.

Mr. Luis Ferre een groot industrieel en delegaat van Porto Rico, bepleitte een internationale code van verantwoordelijkheid voor het kapitaal om te verhinderen, dat een staat een andere gemeenschap zal exploiteren en hij verklaarde, dat de landsbesturen verbod van aankoop van goederen moeten leggen op goederen van die landen, die zich niet bij deze code als minimum-vereiste willen neerleggen. De code, door den heer Ferre, omschreven, zou insluiten een garantie van collectieve overeenkomsten op een democratische basis, een gegarandeerd minimumloon, de ontwikkeling van een plan voor persoonlijk bezit van een huis, kosteloos onderwijs, verzekering tegen werkloosheid, ongeval en ziekte.

De E.H. Raymond McGowan van de National Catholic Welfare Conference of the U.S., dat men moest letten op de International Labor Office en de in uitzicht zijnde International Trade Organisation. Hij riep in de herinnering terug, dat tien jaar geleden de Catholic Association for International Peace zulk een code van internationaal economisch leven gepubliceerd had en had voorgesteld om een internationale organisatie te stichten om deze belangen te behartigen. Deze organisatie moest dan bestaan uit vertegenwoordigers van regeringen en maatschappijen en van handel, landbouw en van de arbeiders.

In een langdurige middagzitting beschreven verschillende delegaten enkele moeilijkheden, die zij in hun eigen land ondervonden ten opzichte van het onderwerp. Dr. Luis E. Pou Henriquez, leider van de Kath. Actie in de republiek San Domingo hield de inleidingsrede en verklaarde, dat in zijn hand een redelijke harmonie tussen kapitaal en arbeid bestaat. De huidige wetgeving zorgt voor een minimumloon en de verschillende aspecten van sociale verzekeringen. Een ontwerp voor het bouwen van huizen is al in werking en de bedoeling is, dat deze huizen op gemakkelijke voorwaarden in eigen bezit zullen overgaan. Een nog groter ontwerp wordt door het bestuur overwogen. Daar er uitgebreid gebruik gemaakt wordt van ingevoerde arbeiders in de suikerindustrie is het moeilijk om te komen tot organisatie van de arbeiders, die immers niet blijvend zich vestigen. Ofschoon het grootste deel der arbeiders niet georganiseerd is, mag men toch spreken van grote vooruitgang en er is een raad in gesteld voor controle over de lonen.

Pater W. Ahlbrinck, C. ss. R. van Suriname wees erop, dat de slavernij van grote betekenis is in de historische ontwikkeling van de huidige moeilijkheden o.a. van de woningtoestanden. Het wegslippen van persoonlijke verantwoordelijkheid onder de slavernij heeft zo'n grote invloed gehad op de sociale en economische omstandigheden, dat de meeste woning- en arbeidsgebreken van de tegenwoordige tijd in de achtergrond hun verklaring vinden. Daarbij maakte Pater Ahlbrinck de opmerking dat men wel moet letten op het feit, dat in de laatste tijd de Kath. Missie enkele leken met de hulp van het Bestuur stappen gedaan hebben om de woningtoestand te verbeteren. Daartoe bouwt men 50 huizen voor gezinnen met meer dan vier kinderen. Deze huizen worden het eigendom door huurkoop, waarbij het Bestuur hulp verleent.

Daar Curaçao geheel en al op industrie steunt zijn de problemen daar in afwijking met de meeste Caraibische problemen, zoals de heer José Kroon, delegaat van Curaçao, vermeldde. De spreker legde aan de vergadering uit, dat de olie industrie een einde had gemaakt aan de emigratie van het eiland en terzeerste de immigratie had bevorderd. Ongeveer 55% van de werknemers zijn vreemdelingen. Uitstekende wetten vergemakkelijken de practijk van geestelijk leven in het gebied. De Katholieke Volksbond doet schitterend werk door het katholieke volk voor te bereiden op verdere sociale actie.

De katholieke missie heeft weeshuizen en hospitalen en werkt voortdurend voor de eliminatie van analfabetisme. Nu is slechts ongeveer 3% van de bevolking analfabeet.

Twee delegaten concentreerden zich op de belangrijkheid van opvoeding om deze moeilijkheden op te lossen. Pater Long van Trinidad gaf de veronderstelling dat dit waarschijnlijk de beste oplossing was voor het probleem zoals door pater Ahlbrinck gegeven van Suriname en de rest van de gelijke gebieden.

Mr. John Fernandez van Brits Guyana legde nadruk op het onderwijs aan volwassenen en vooral op de opvoeding van werknemers ten opzichte van hun verplichtingen tot hun werknemers. Hij meende, dat dit een specifiek geneesmiddel zou zijn voor de moeilijkheid om een werkgever te doen verstaan dat hij zijn verplichtingen tegenover zijn werknemers heeft te vervullen.

Aartsbisschop Pittini sloot de besprekingen en drukte zijn voldoening en vreugde uit over het feit dat de vergadering eerst de problemen definieerde voordat zij overging tot de behandeling van de speciale maatregelen gedurende de overige dagen van de Sociale Week.

Ciudad Trujillo 5 Februari 1947.

Pater Foyaca, S. J. de welbekende leider van de Katholieke Actie in Cuba, hield de voornaamste rede bij de discussies van heden. Nadat hij de grote lijnen van de Katholieke positie ten opzichte van de arbeid, zoals ze staan aangegeven in de encyclieken, had geschetst, vroeg hij om een organisatie van alle arbeiders in de geest van Leo XIII en Pius XII. Hij drong er op aan, dat men niet vreesachtig moest zijn bij deze poging, daar men meende dat agressieve activiteit slechts grotere moeilijkheden zou geven.

Pater Foyaca ging verder met een omschrijving van confessionele arbeidersbonden en gaf aan, dat het volstrekt niet nodig is, dat ze katholiek zijn in naam zo lang ze maar katholiek zijn in opvatting en werkwijze. In Cuba is het niet practisch om de naam katholiek aan een bond te geven, maar zo voegde hij er aan toe de ware moeilijkheid ligt er in de reeds bestaande bonden te katholiseren.

De vicaris-generaal van het aartsbisdom van Santo Domingo, Mgr. Elisio Perez Sanchez, verklaarde hierbij, dat de bonden in de republiek Dominicana nu door hun leiders gekatholiseerd moeten worden. De leden van de bonden zijn katholiek, maar zowel de priesters als de kerk in de republiek hebben nog weinig gedaan om hen te helpen. Protestantse groepen hebben in dit land de jeugd tot zich getrokken door geen ander middel dan door hen betere mogelijkheden te verschaffen tot organisatie, recreatie, enz.

De eerw. Heer Raymond McGowan, directeur van het Departement of Social Action van de National Catholic Welfare Conference of the U.S.A., wees er op dat de bonden in Noord-Amerika niet-confessioneel zijn. Hun ideologie bestaat in de eenvoudige rechten van de arbeiders en een streven naar co-operatie van zakenlui en arbeiders onder een systeem van persoonlijk eigendom. Niet alle bondsleiders, zo voegde hij er aan toe, hebben deze ideologie, die in de grond identiek is met de katholieke leer. „Het grondbeginsel van de C.I.O." zo zei hij, „is niet alleen het behandelen van collectieve overeenkomsten, maar in het streven naar Industrie Raden om de industrie in haar geheel te leiden. De A.F.L. verlangt eveneens een deelgenootschap van eigenaars en arbeiders. Op deze wijze is het in een relatief niet-katholiek land als de V. S. v. A. mogelijk, dat de twee voornaamste arbeidersbonden de katholieke grondbeginselen aanvaarden."

Bij het bespreken van de communistische methodes, ging pater Foyaca hun traditionele vooroorlogse methode na van het opwekken van klassenstrijd en tegenstand tegen het geregeld bestuur.

Betreffende de overeenkomst van Teheran toonde hij aan, dat dit document door de communisten verwrongen werd tot het tot uitdrukking bracht het bestaan van een grote overeenkomst tussen kapitaal en communisme. In deze periode ook veranderden de communistische partijen in de wereld van naam om er het communistisch uiterlijk aan te ontnemen.

Nu in de periode na de oorlog is er een terugkeer naar de oude lijn van klassenstrijd.

Father McGowan verklaarde, dat de politiek van de communistische partij in N. Amerika eenvoudig hierin bestaat, dat zij bevoordeeld wat Rusland wenst in internationale activiteit en in het land zelf alles weerstreeft wat niet ten voordele van Rusland is. Op deze wijze zo zei hij is de communistische partij van Amerika „een Amerikaanse tak geworden van de Russische buitenlandse dienst".

In de middagzitting vervolgde pater Foyaca zijn uiteenzetting en hij vroeg de aandacht voor het bestaan van de C.T.A.L. (Confederation Trabajadores de la America Latina) die bestaat uit anti-communistische bonden, maar die bestuurd wordt door Lombardo Toledano en zijn communistische volgelingen. Communistische controle is er even zeer in de World Federation of Trade Unions. Van de andere kant is de American Federation of Labor anti-communistisch en heeft een sterke neiging naar katholieke sociale principes en heeft het oog op een andere internationale arbeidersbond.

De slotopmerkingen van den spreker hadden betrekking op de re-organisatie van de gemeenschap in overeenstemming met de grondbeginselen van de encycliek van Pius XI over de sociale orde. Het looncontract bied slechts een minimumloon, terwijl de communisten alles beloven wat de arbeider verlangt. Hij vervolgde dat de katholieke leer moet streven naar een vennootschap van arbeider en eigenaar — een mede-eigenaar-zijn, wat zich met zich mee zou brengen een delen in de winst, wa[...] door de noodzakelijkheid [...] zich op het loon te concentre[...] zou vervallen. Pater Foyaca we[...] op de suikerindustrie van C[...] als een voorbeeld van een b[...] van suikerwerkers, een sa[...] gaan van grote eigenaars, samengaan van suikerfab[...] werkers, een samengaan [...] kleine planters, die allen [...] samengaan om te bepalen welke prijs de suiker verk[...] moet worden. Hij voegde er toe, dat ze echter niet slec[...] zo nu en dan bij elkaar moe[...] komen, maar dat ze een per[...] nente organisatie moesten [...] men, werkzaam op alle gebied[...] altijd.

Na de vergadering bega[...] de delegaten zich naar de [...] versiteit van San Domingo, [...] Dr. Richard Pattee van de [...] tional Catholic Welfare Co[...] rence studenten en faculteit [...] sprak. Mr. Pattee sprak ov[...] plannen van de Caraibische [...] ciale Week, waarbij hij „o[...] ver" is voor de Kerk in de [...] A. en gaf de richtlijnen en d[...] stand aan van de Katholiek[...] in de moderne wereld.

ARUBA

BEZOEK ARUBA.

Op Zondag arriveerde op het vliegveld van Aruba de Zeer Eerw. Moeder Priorin Sebastiana Bey algemeen overste van de Zusters Dominicanessen van Voorschoten, zij was vergezeld van Moeder Vicaria Candida, die haar tegemoet was gereisd op Curaçao.

Moeder Priorin Sebastiana is hoofd van de congregatie van Voorschoten een van de Zuster congregaties levend volgens de regel van de derde orde van de H. Dominicus. Deze congregatie werkt reeds meer als vijftig jaar op Curaçao en was op alle eilanden werkzaam behalve op Bonaire. Men had de zorg voor de weeskinderen op Curaçao. Zij namen de scholen van de Zusters van Roozendaal over op Aruba en waren de eerste Zusters, die op de Bovenwinden werkzaam waren.

Zowel op Aruba als op St. Maarten hebben zij de zorg voor het ziekenhuiswezen. De congregatie telt momenteel 847 leden, waarvan er 18 leden werkzaam op de drie Bovenwindse eilanden en 47 op ons zuster-eiland Aruba.

Het is voor de Zusters, die gedurende al die tijd geen Overste gezien hebben uit Holland een grote voldoening een Overste uit Holland te mogen ontvangen in haar kloosters, dit feest is des te groter, daar zij geen vacantie kennen.

We geven hier een historisch overzicht van de werkzaamheid van de Zusters Dominicanessen op Aruba. We wensen de Moeder Priorin een aangenaam verblijf in ons gebiedsdeel, dat zeker tot groot voordeel zal zijn voor het werk van de Zusters. Het is ons niet bekend welke autoriteiten ter begroeting op Aruba aanwezig waren.

GEEN NIEUWS.

Uit Soestdijk seint men, dat er geen nieuws is omtrent de geboorte van de Oranjetelg (Aneta, 10.2).

AANBIEDING KRENTENWEGGE.

De Twentse vereniging tot instandhouding van de Folklore zal enige dagen na de geboorte van de Oranjetelg het Prinselijk paar op traditionele wijze de zogenaamde Krentenwegge aanbieden (Aneta, 10.2).

HET MOTORSCHIP VREDE VASTGELOPEN.

Het Nederlands Motorschip „Vrede" is heden vastgelopen in Bridlingtonbay Yorkshire — Engeland, tussen de Withernsea en de Hornsea. De bemanning is in reddingsboten aan land gekomen behalve een viertal dat aan boord is achtergebleven. De hulp van de reddingsbrigade werd ingeroepen teneinde de achtergeblevenen door middel van een whippertoestel van boord te halen (Aneta, 10.2).

DE VROUWEN TEGEN DOCTOR TREITE.

25 Nederlandse vrouwen, die vroeger gevangenen waren in het Kamp van Ravensbrueck, protesteerden tegen verzachting van het strafvonnis voor Doctor Percy Treite, die voorheen Chef Doctor van genoemd kamp was.

In een brief aan de Britse autoriteiten in Hamburg haalden de vrouwen aan, dat Dr. Treite aansprakelijk gesteld mag worden voor de gevallenen en dat hij de verdiende straf moet ondergaan (Aneta, 10.2).

INDONESISCH CABINET TEKENT NIET.

Het Indonesisch Cabinet weigert de werkelijke Linggadjati-overeenkomst te tekenen. Dit is volgens Prof. Romme een onverantwoordelijke beslissing (Aneta, 10.2).

NEDERLAND EN ARGENTINIË.

Een AP-telegram meldt, dat de heer S. Th. J. Teppema aan het hoofd van een Nederlandse

Automatic duo disc — Meyboom.

handelsdelegatie naar Argentinië zal vertrekken om een handelsverdrag af te sluiten tussen Nederland en Argentinië (Den Haag (AP) 11.2).

PHILIPS II.

De wereld kan toch veranderen in haar oordeel, er verscheen in het Nederlands een boek over koning Philips II van de hand van Dr. Valvekens.

Dat feit is op zichzelf reeds opvallend, doch nog opvallender is het een sympathiek boek te zien verschijnen over deze man.

Wat zijn we toch heerlijk bedot daar op de scholen, (en dat eeuwenlang)! O, neen, Dr. Valvekens is niet zo dwaas, om nu van Philips II een heilige te maken, doch hij weet rustig te oordelen, hij ziet ook wel in dat Philips II dom deed, dat hij een man was die te lang twijfelde, die niet wist wat beslissen was op het zelfde moment. Hij ziet hoe dom het was, om zo'n stroef militair als Alva te sturen, doch zijn grote fout vindt Valvekens wel, dat Philips II zijn onderdanen niet het vertrouwen kon geven, dat zij zeker wisten dat hij zijn vertegenwoordigers de hand goven 't hoofd hield. Hij versleet b.v. in de Nederlanden te veel gouverneurs. Men wist niet of men morgen nog het vertrouwen zou hebben en dat gaf onrust.

De kijk van Valvekens op Oranje is niet nieuw, doch het staat hier wel allemaal heel erg bout, trouwens de tè persoonlijke stijl van het boek, is t.o.z. van het protestantisme in een terminologie verval, die de Noord-Nederlanders niet zo ligt.

Te beperkt is ook de visie nog op Philips II. Wij zelf namen het boek ter hand om eens te weten wat de ideeën waren van Koning Philips II over de West en... het boek komt er niet aan toe, om daarover te spreken. Dr. Valvekens is een man die uit de schilderijen het karakter wil halen, dat deed Donifle reeds in zijn Luther studie. Het is echter wel moeilijk, daaruit zo maar conclusie te trekken, dan moet men een heel scherp psycholoog zijn.

Het is wel interessant in dit boek de mens Philips meer te naderen, niet alleen, als de man die van meloenen houdt en gek is op perzikken, doch die het geweldige lijden ziet van deze man met zijn vier ongelukkig korte huwelijken. Zo iets moet van deze man die stond voor wereldbeslissingen stug maken. Wat wel heel erg uit dit boek naar voren komt is het onverantwoordde om heel de wereldlot in handen te leggen van één persoon.

De beschouwingen over de opstand in de Nederlanden zijn wonderlijk nuchter. Valvekens zoekt er niet veel achtergrond achter, dat is allemaal maar latere projectie, hij ziet dat die Philips een reuze pechvogel was en die Oranje een geluksvogel, die er niet aan gedacht zou hebben te bereiken wat hem eigenlijk later gelukte. Een beschouwing, die zakelijk aandoet.

Dat er totaal geen nationale verheffing was, weerspreekt toch Valvekens wel een beetje zelf, als hij ons laat zien, dat zo tussen de regels door van de kasboeken onder Norbertijnerabdij de ontroering is na te voelen over de terechtstelling van Egmont en Hoorne. Leest dit boek, het is op zich toch iets wat ons nader kan brengen, zo we het verleden in volle waarheid voor ons zien.

NEDERLANDS GOODWILL IN MIDDEN- EN ZUID-AMERIKA.

Hoge export-prijzen.

Mr. Ch. Redelé, directeur van de N.V. Victoria Biscuit- en Chocolade fabrieken te Dordrecht kwam Woensdag 5 Februari met het K.L.M.-vliegtuig uit Curaçao te Paramaribo aan.

Mr. Redelé maakt een reis van 2 maanden naar verschillende landen in Midden- en Zuid-Amerika, teneinde de afzetmogelijkheden voor Nederlandse biscuit- en chocolade artikelen te bestuderen. In een interview verklaarde Mr. Redelé getroffen te zijn door de welwillendheid en gastvrijheid in de Midden- en Zuid-Amerikaanse landen en door de goodwill die Nederland er bezit.

Gevraagd naar de oorzaak van de lage prijzen voor biscuits en chocolade in Holland en de uiterst hoge prijzen voor dezelfde artikelen in West-Indië, verklaarde Mr. Redelé dat de Nederlandse regering wel extra grondstoffen voor export artikelen beschikbaar stelt, doch voor deze producten zeer hoge minimumprijzen vaststelt, teneinde deviezen te winnen. Een voorbeeld van het verschil in Nederland en West-Indië is, dat een reep chocolade die in Nederland 8 ct. kost, te Curaçao 25 ct. Curaçaose munt, d.i. 35 ct. Nederlands geld kost!

Het is de bedoeling van Mr. Redelé om de distributie van zijn artikelen in de Amerika's te doen geschieden door middel van de meer en meer gebruikelijke „self-service stores", die als grossier en kleinhandelaar tegelijk fungeren en de winstmarge voor tussenpersonen van gemiddeld 35% tot ± 6% reduceren.

SPORT

SPORT UITSLAGEN UIT NEDERLAND.

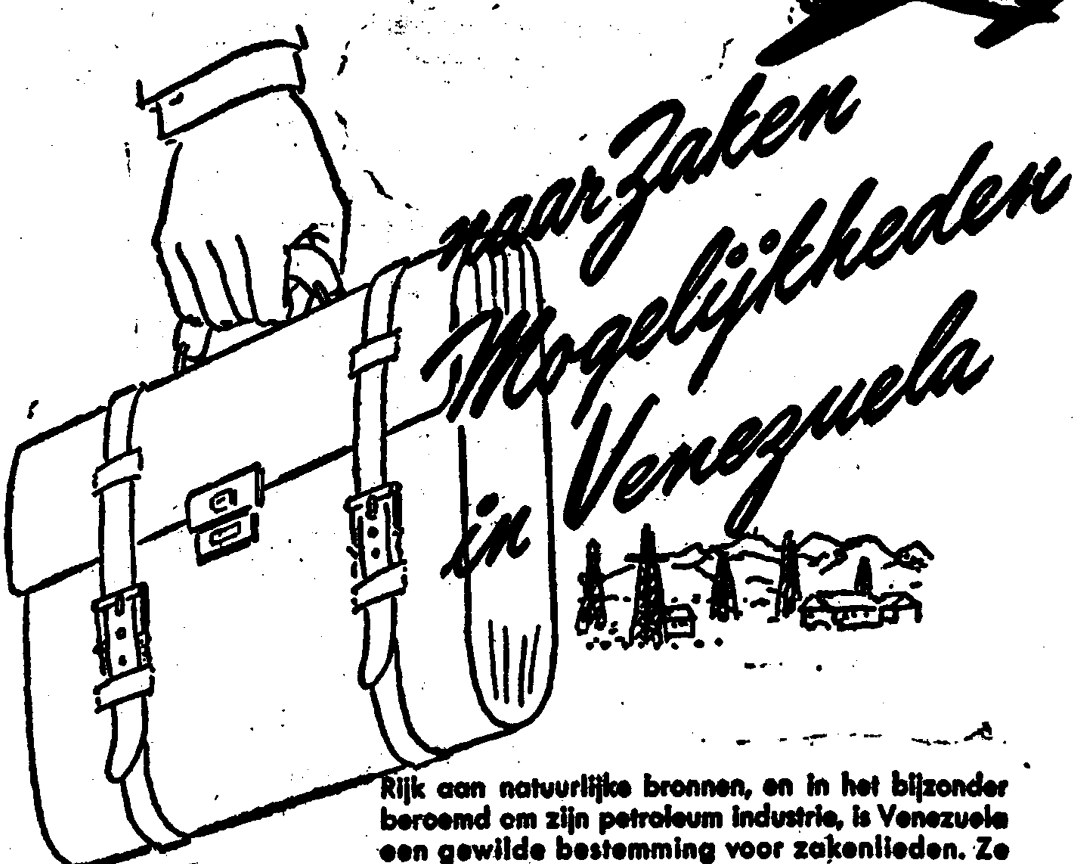
Biljart: De Amsterdammer Piet ... lier het Biljart-kampioenschap voor Europa.

Zwemmen: De Nederlandse zwemvereniging H.V.G.B. Haarlem won het internationaal waterpolo-tournooi in Haarlem. Aan dit tournooi nam onder andere deel de Racing Club de Bruxelles.

Athletiek: De Haagse Athleet Charite verbeterde drie Nederlandse records in het gewichtheffen.

Omniumrace: De Belg van Steenbergen won de omniumrace te Brussel. De Nederlander Schulte behaalde de tweede prijs en de Italiaan Coppi de derde.

Schaken: Na de vijfde partij van de schaakwedstrijden tussen Euwe en Grob uit Zwitserland is de stand $4\frac{1}{2}$ tegen $\frac{1}{2}$ in het voordeel van Euwe. Daar er nog maar één wedstrijd gespeeld moet worden, is de overwinning voor Euwe een vaststaand feit.

CURAÇAO

„DE MAASBODE" EN DE PARLEMENTAIRE COMMISSIE.

„De Maasbode" weet te melden, dat men op Curaçao een persconferentie hield. Men verslaat die persconferentie aldus in de Maasbode van 3 Februari jl.:

De Parlementaire Commissie in West-Indië.

De parlementaire commissie naar West-Indië heeft in een persconferentie te Willemstad een voorlopige uiteenzetting van haar bevindingen gegeven. De voorzitter, Mr. G. Kropman, verklaarde, dat naar de mening der commissie het algemene onderwijs nog voor verbetering vatbaar is, maar dat er grote moeilijkheden zijn in verband met het verkrijgen van materialen en onderwijskrachten.

De volksgezondheid is bevredigend en maakte algemeen een gunstige indruk. Naar aanleiding van de anti-Nederlandse stemming, die op Curaçao zou heersen, verklaarde de heer Kropman: „Een betere wederzijdse kennis zal het resultaat zijn van een betere waardering en meer welwillendheid aan beide zijden. Bij het bereiken van dit resultaat kan de pers in belangrijke mate medehelpen."

Voor hun vertrek uit Paramaribo verklaarden leden der commissie,dat zij na hun terugkeer in Nederland hun uiterste best zullen doen om te bespoedigen, dat de beide Kamers en de regering maatregelen zullen nemen tot verbetering van de politieke status van Suriname. Zij verklaarden verder, dat, ofschoon Suriname niet in staat is economisch zelfstandig te zijn, dit nog geen reden is om het verlenen van zelfbestuur uit te stellen.

NEDERLANDSE HANDELSVLOOT.

Het blad „Economische Berichten" meldt, dat er in het jaar 1946 voor de C.S.M. vier stoomtankschepen zijn gebouwd, terwijl er voor de K.N.S.M. in Canada gebouwd werden de „Triton" en de „Telamon". Het zijn vrachtschepen.

Voor de K.N.S.M. worden in Italië nog twee motorcoasters gebouwd van 550 ton, terwijl er in Engeland nog vier schepen worden gebouwd voor de K.N.S.M.

PARLEMENTAIRE COMMISSIE.

Als rectificatie verzoekt men ons in ons blad te melden, dat de Parlementaire Commissie op de afscheidsreceptie op Parera ook gaarne de dames aanwezig zal zien, hoewel dit abusievelijk niet in de uitnodigingsadvertentie vermeld werd.

UIT ONS CARAIBIË

VENEZUELA.

Men houdt in Venezuela een week ter bestrijding van het analplebetisme. We mogen op Curaçao toch wel blij zijn met ons onderwijs!

SURINAME

NIEUWE KRANT?

Naar ons van welingelichte zijde bericht wordt hebben enige grote ondernemingen in Suriname het voornemen een eigen krant uit te geven.

Initiatiefnemer is de Heer P. Payens, Directeur van de Nederlands Indische Gas Maatschappij, die met de Directeuren en vertegenwoordigers van bedoelde ondernemingen al enige besprekingen heeft gevoerd.

(De West).

INGRID BERGMAN.

Ingrid Bergman, een actrice, die zich in Amerika een grote populariteit heeft verworven, is een Zweedse van afkomst. Zij werd in Stockholm geboren. Zij schijnt al jong aardigheid in toneelspel gehad te hebben. De Koninklijke Dramatische School te Stockholm, dezelfde, die Greta Garbo onder haar middelmatige leerlingen heeft geteld, nam haar op. Doch niet lang daarna werd zij door de Zweedse film geëngageerd. In de laatste drie Zweedse films speelde zij hoofdrollen. Ruim zes jaar geleden vertrok zij naar Hollywood. Haar eerste film in Amerika was Intermezzo, waarin zij Leslie Howard als partner had. Reeds toen viel zij op door haar talent en haar frisse en bescheiden persoonlijkheid. Als Paula in Gaslicht met Charles Boyer als tegenpartij, een knap gemaakte en boeiende Victoriaanse thriller, heeft zij zich gelegitimeerd als een tragedienne van formaat en betekenis. Men zal haar kunnen zien in een nieuwe versie van Dr. Jekyll end Mr. Hyde en Voor wie de klok luidt. Ten minste als de Amerikanen, in plaats van allerlei tweede en derde-rangs bocht, ons hun beste producten zenden. Engeland heeft zich een plaats veroverd in de wereldproductie, die de Amerikanen niet meer kunnen bezetten.

(De S.)

Zorg voor bestaan werd tot Caricatuur

Hirohito, loyaal afbreker van de eigen macht.

Aan de Tournooiveldzijde van het huizen-vierkant, dat tegen de achterkant van de „Witte" is geplakt, heeft Hr. Ms. Regering haar hogen ambtenaren, die voor een korte wijle hun verblijf buiten 's lands grenzen moeten onderbreken, een bed gespreid achter het eenvoudige provinciale geveltje, dat de façade vormt van het Hotel Vieux Doelen. Hier, in de rustige lounge, op een steenworp afstand van de voornaamste Ministeries, plegen onze eerste vertegenwoordigers in den vreemde, ook die in de overzeese gebiedsdelen, elkander op het onverwachtst te ontmoeten, wanneer zij voor besprekingen in Den Haag voor korte tijd repatriëren.

En het vermocht ons dan ook nauwelijks te verbazen, toen wij in de vroege uren van de Zondagmorgen, wachtende in de stille hal, den Nederlandsen gedelegeerde bij de Far Eastern Commission, Dr. A. D. A. de Kat Angelino, aan de ingang van de ontbijtzaal in druk gesprek zagen met onzen ambassadeur in China, den heer A. H. J. Lovink, die eerstdaags Moskou voor Nanking als standplaats zal verwisselen; twee voortreffelijke kenners van het Verre Oosten, van wie wij deze keer den eerste als slachtofer van onze belangstelling hadden uitgekozen.

Niet in de eerste plaats overigens, omdat zijn naam sedert enkele dagen genoemd is als mogelijk toekomstig lid van de Commissie-Generaal. Want wel is waar lijdt het nauwelijks twijfel, dat overleg in dit verband den Indischen oud-directeur van Onderwijs en Erediensten naar Nederland heeft doen terugkeren, doch over dergelijke besprekingen plegen de betrokkenen doorgaans niet bijster spraakzaam te zijn.

Dr. De Kat Angelino heeft echter als vertegenwoordiger bij de Far Eastern Commision voor ons volk nog andere betekenis. Bij uitstek is hij kenner van het naoorlogse Japan, van welk land hij trouwens ook voor de oorlog een kennis had, die voor Nederland en Indië van de grootste betekenis was.

Tijdens de oorlog in Nederland heeft hij met een aantal vrienden het Japanse vraagstuk regelmatig besproken, hetgeen in de beruchten hongerwinter geleid heeft tot de totstandkoming van een boek over Japan, dat geschreven werd in de uren, die tussen de fourage-tochten en houtsprokkelen overbleven.

Op hongertocht.

„En indien gij dit Japan zoudt kunnen gadeslaan", aldus vertelde ons Dr. De Kat Angelino, dien wij thans verder aan het woord laten, „dan zoudt gij het zien, zoals het bij ons was in die beruchte winter van '44 op '45. Honderdduizenden trekken er thans den boer op, eerst onder de rook van de steden, doch als daar de sprinkhanenplaag is uitgewoed, ook naar de verder afgelegen boerderijen, waar de hongerende mensenmassa haar laatste bezittingen tracht te ruilen voor alles wat maar eetbaar is. Het is het beeld van een verbitterde strijd om het bestaan van dag tot dag, welke om andere redenen dan honger alleen met de grootste verbetenheid wordt gevoerd. Want in die dagelijkse strijd om het bestaan heeft het Japanse volk minder tijd om zich bezig te houden met de verbijsterende problemen, waarvoor de nederlaag het heeft gesteld.

Reeds tientallen jaren geleden, zijn de militairen en superkapitalisten, die de Japanse binnen- en buitenlandse politiek beheersten, begonnen het volk bewust te maken van de roeping, welke het in de wereld zou hebben te vervullen. Daarop viel het den militairen leiders niet moeilijk, zelfs de meer ontwikkelde geloof te doen hechten aan het sprookje, dat de Japanse eilanden stuk voor stuk onneerbame vestingen vormden; wellicht geloofden zij dat zelf ook. De oorlog heeft het hun anders geleerd. Feitelijk was Japan reeds verslagen, toen de eerste Noordamerikaanse luchtescaders, gestart van vliegdekschepen, hun vernietigenden bommenlast op de Japanse steden wierpen, nog lang voor Hirosjima en Nagasaki door de atoombommen werden vernietigd.

De toenemende luchtaanvallen hebben stad na stad van de Japanse eilanden weggevaagd en de overige verwoestingen, welke die in West-Europa nog schijnen te overtreffen, hebben het volk illusies en moreel ontnomen.

Wat bleef was slechts het geloof in de goddelijkheid van den keizer. Dat geloof gaf den militairen en den andere oorlogshitsers, die het oor van den keizer hadden, de moed om door te gaan. Eerst toen de keizer met de hem omringende kliek brak, was het lot van Japan beslist, al was dit lot gunstiger dan dat wat de verblinde drijvers hadden gekozen.

Niet de maatschappelijke zelfvernietiging van millioenen door hari-kiri, die den verdwaasden militairen voor ogen stond, doch de nieuwe toekomst had de keizer gekozen.

Omdat de massa in Hirohito niet alleen den keizer doch tevens den God zag, kon hij zijn greep op dit volk behouden en dit onheil voorkomen".

Wijze beslissing.

„Het mag", vervolgde Dr. de Kat Angelino, „den Geallieerden leiders als een hunner wijste beslissingen worden aangemerkt, dat zij geen gehoor hebben gegeven aan het overigens niet ongerechtvaardigde verlangen, Hirohito voor een oorlogsmisdadigers-tribunaal te brengen, want de gevolgen voor Japan en de wereld zouden niet te overzien zijn geweest.

Het eerste bewijs daarvan werd geleverd, toen de Geallieerde troepen gingen. De landingsmanoeuvre had het grootste bloedbad uit de geschiedenis kunnen worden, indien niet de keizer zijn bevelen aan zijn volk had gegeven.

Doch op de eerste dag reeds konden de gelande Noordamerikanen en Engelsen schier ongewapend in de meest afgelegen straatjes lopen en zo is het thans ook nog. De keizer leidt zijn volk en sedert de bezetting leidt hij het verder, zoals de Geallieerde bestuursraad hem voorschreef.

In de tijd van anderhalf jaar zijn langs die weg sociale, economische en politieke hervormingen in Japan voltrokken, die alle maatschappelijke revoluties, welke wij in de geschiedenis kennen, in omvang verre overtroffen.

Doch hoezeer al deze maatregelen ook in het belang van het volk zijn genomen, zij zouden nimmer aanvaard zijn, als zij met voorbijgaan van den keizer door den Geallieerden bestuursraad waren getroffen.

Hirohito, loyaal afbreker van zijn eigen macht, is de enige, die, deze afbraak uitvoerend, op aanwijzingen uiteraard van Mac-Arthur, haar aanvaardbaar kan maken. Daaruit mogen blijken, dat, indien men hem voor een tribunaal had gebracht, men met hem de kip met de gouden eieren had geslacht.

Thans legt hij zijn volk een nieuwe grondwet voor, waarin nieuw verworven rechten aan het volk verzekerd worden; een grondwet, die, als enige ter wereld, oorlogvoering verwerpt als het souvereine recht van de natie; een grondwet, die vaststelt dat het huwelijk moet berusten op de wederzijdse toestemming van de seksen, een grondwet ook, die des keizers rechten en privilegiën scherp beknot, die zijn goddelijkheid nadrukkelijk ontkent en die de souvereiniteit van den keizer aan het volk brengt.

Omdat de keizer, de toch nog altijd goddelijke keizer, het zegt, zal het Japanse volk deze voor de massa nog onbegrijpelijke constitutie, die zijn levensbasis volledig verandert, aanvaarden. En verwacht mag worden, dat, als zij eenmaal aanvaard is, Japan na verloop van jaren in dit nieuwe wambuis zal groeien, al is zeker, dat er dan nog veel onbegrijpelijk blijft.

Uit die verbijstering valt de neiging van den Japanner te verklaren, zich in zijn zorg voor het dagelijks bestaan met zoveel overgave te laten meeslepen, dat, die zorg welhaast een caricatuur wordt. Zij laat hem echter geen tijd tot denken over vraagstukken, die hij thans nog niet met zijn verstand en zijn geloof kan omvatten. Eerst de zorg voor het bestaan: het begrip komt later wel".

Met deze woorden besloot Dr. De Kat Angelino zijn wonderlijk relaas.

Eerst bij het afscheid kwam de vraag naar voren, of de naaste toekomst hem weer naar Japan dan wel naar elders zou leiden.

„Over een dag of wat zal ik wel weer naar Washington terugkeren om mijn werkzaamheden bij de Far East Commission te hervatten", luidde het antwoord, doch op de onuitgesproken vraag, wat er dan van het Haagse gerucht wel waar mocht zijn, liet hij aarzelend volgen: „tenzij uiteraard mijn aanwezigheid in het belang van ons volk in andere delen der wereld gewenst zou worden gerecht".

CURAÇAO

VERKEERSONGEVALLEN.

In de week van 3 tot en met 9 Februari 1947.

Lichte aanrijding op de „De Ruyterkade" tussen een pick-up en een personenauto. Van de pick-up werd de voorbumper losgerukt, terwijl de personenauto een deuk in het linkerachterspatscherm bekwam. De bestuurder van de pick-up wilde aan de linkerzijde van de rijweg parkeren. Toen de bestuurder hiermede bezig was, passeerde de personenauto en kwam het linkerachterspatscherm in aanrijding met de voorbumper van de pick-up.

Vond een aanrijding plaats op het terrein voor Post V, tussen een vrachtwagen en een rijwiel. Het rijwiel werd ernstig beschadigd. De bestuurder van de vrachtwagen reed op zonder op het verkeer te letten.

Had een lichte aanrijding plaats op de Schottegatweg tussen een militaire vrachtwagen en een pick-up. Van de pick-up werd de spiegel gebroken en het linkervoorspatscherm ingedeukt. De pick-up stond aan de voor hem rechterzijde van de weg stil, toen de vrachtwagen de pick-up wilde voorbijrijden, reed de pick-up plotseling op, om naar links van de weg naar Groot Kwartier in te slaan.

Vond een ernstig verkeersongeval plaats in de Bredestraat (O.B.), waarbij een vrouwspersoon werd aangereden. De vrouw werd ernstig gewond en in het Hospitaal opgenomen. Een uur later is zij aan de bekomen verwondingen overleden. De vrouwspersoon (voetgangster) zou plotseling tussen twee auto's zijn weggekomen en zonder op het verkeer te letten de rijweg zijn overgestoken.

Ernstige aanrijding in de Hoogstraat tussen een militaire Jeep en een voetganger. De man die op de stoep zat te praten, is ernstig aan zijn been gewond en naar het Hospitaal overgebracht. De bestuurder van de Jeep zou bij het maken van een bocht geen rekening hebben gehouden, dat het stuur van de Jeep vanzelf terug draait. Het gevolg hiervan was, dat hij het linker trottoir opreed met het hiervoor omschreven gevolg.

Had op de weg Janhwé Santa Rosa een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en een pick-up, van de personenauto werd de motorkap licht beschadigd, terwijl van de pick-up het linkerachterspatscherm werd ingedeukt. Oorzaak: Onoplettendheid van beide bestuurders.

Aanrijding aan de voet van de Berg Altena tussen een personenauto en een pick-up. Beide auto's werden beschadigd. De bestuurder van de personenauto reed te dicht achter de pick-up op.

Had een aanrijding plaats op de Weg naar Hato tussen een autobus en een personenauto. Beide auto's werden ernstig beschadigd. De bestuurder van de autobus reed een wielrijder voorbij op hetzelfde moment, dat de personenauto uit tegenovergestelde richting de autobus passeerde.

Vond op de Rodeweg een aanrijding plaats tussen een vrachtwagen en een voetgangster. De voetgangster bekwam geen letsel. De voetgangster zou van achter een stilstaande A.B.C.-bus plotseling de rijweg zijn overgestoken.

Lichte aanrijding op de Schottegatweg ter hoogte van Marchena tussen een personenauto en een huurauto. De huurauto bekwam geen schade, terwijl de personenauto licht werd beschadigd. De bestuurder van de personenauto passeerde een stilstaande auto op het moment, dat de huurauto uit tegenovergestelde richting naderde.

Verscheen aan de Verkeersafdeling de bestuurder van een personenauto, die verklaarde dat hij op de Scharlobrug was aangereden door een vrachtwagen. De bestuurder van de vrachtwagen was na de aanrijding doorgereden.

Aanrijding op de Scharloweg tussen een personenauto en een wielrijder. Het rijwiel werd ernstig beschadigd. De bestuurder van de personenauto werd verblind door het zonlicht en had den wielrijder niet opgemerkt.

Vond een lichte aanrijding plaats in de Bredestraat tussen een A.B.C.-autobus en een personenauto. Van de personenauto werd het rechtervoorspatscherm ingedeukt. De bestuurder van de autobus reed op en haalde naar het midden van de weg uit op het moment, dat de personenauto voorbijreed.

Vond op de Bredestraat (O.B.) een aanrijding plaats tussen een personenauto en een voetgangster. De voetgangster kwam achter een geparkeerd staande auto vandaan en kwam in aanraking met de achterzijde van de personenauto.

Vond een lichte aanrijding plaats in de Bredestraat ter hoogte van de Parkeerplaats tussen een pick-up en een Huurauto. Beide auto's werden beschadigd. De bestuurder van de pick-up reed te dicht langs de huurtauto.

QUARANTAINE VOOR NEDERLANDS FOKVEE TE CURAÇAO?

Nederlandse handelsdelegatie naar Argentinië.

Met het KLM-vliegtuig naar Paramaribo vertrokken Woensdag 5 Februari van Curaçao de heren Ir. A. H. Boerman, Regeringscommissaris voor Buitenlandse Agrarische Aangelegenheden in het Ministerie van Landbouw te Den Haag, en L. Peters, Landbouwraad voor de U.S.A. en andere Amerikaanse landen aan de Nederlandse Ambassade te Washington.

Ir. Boerma, die voorzitter was van de Nederlandse delegatie op de conferentie te Washington van de „Food and Agricultural Organisation of the U.N.", maakt op het ogenblik een reis door Midden- en Zuid-Amerika.

Het doel van zijn reis is, te onderzoeken in hoeverre de Nederlandse export naar deze streken herwonnen kan worden, en welke nieuwe afzetmogelijkheden er zijn.

In een vraaggesprek in de DC-4 op 2500 meter hoogte, verklaarde Ir. Boerma, dat de koopkracht in de betreffende landen zeer groot was en dat er grote kansen lagen voor veredelde producten van Nederlandse bodem, zoals pootaardappelen en peulvruchten. Ook artikelen als jenever, chocolade, biscuits, kaas, gecondenseerde gesuikerde melk en bier, alsook veredeld fokvee bieden goede mogelijkheden.

Ir. Boerma vertoefde ook vier dagen te Curaçao, waar hij o.a. besprekingen voerde met Zijne Excellentie den Gouverneur. Een van de belangrijkste resultaten van deze besprekingen is, dat Zijne Excellentie de Gouverneur aan de Staten van Curaçao zal voorstellen, over te gaan tot de bouw van een quarantaine station voor fokvee te Curaçao. Er bestaat nl. in Midden- en Zuid-Amerika een grote angst voor mond- en klauwzeer. Hoewel het uit Nederland te exporteren vee door en door gezond is, en bovendien nog geïmmuniseerd wordt, zal een quarantaine station te Curaçao waar het vee ter observatie gestald kan worden, het vertrouwen der aspirantkopers aanzienlijk verhogen.

Ons inziens zou deze quarantaine in de toekomst als zelfstandige verkoopsorganisatie kunnen fungeren. De heer Peters, die Ir. Boerma vergezelt, is vice-voorzitter van de Nederlandse Delegatie in de Caraïbische Commissie en voorzitter van de „International Emergency Food Council" te Washington, waarin 51 verschillende naties verenigd zijn.

Een van de resultaten van het bezoek van beide heren aan Curaçao is ook geweest, dat de heer Peters thans niet alleen Nederland, doch ook Curaçao en Suriname ter genoemde „Food Council" vertegenwoordigt.

Handelsverdrag Nederland — Argentinië?

Ir. Boerma zal van Paramaribo doorreizen naar Buenos Aires, waar hij zich zal voegen bij de Nederlandse handelsdelegatie die de volgende week aldaar besprekingen zal voeren inzake het sluiten van een handelsverdrag tussen Nederland en Argentinië.

Andere Nederlandse leden van deze handelsconferentie zijn Mr. S. Teppema, directeur van het Directoraat-Generaal voor Buitenlandse Economische betrekkingen, Mr. P. A. Blaisse, hoofd van het Penningbureau van het Departement van Economische Zaken, Mr. Van Hall, Financiële Raad van het Nederlandse Gezantschap te Buenos Aires, alsmede enkele adviseurs uit het Nederlandse bedrijfsleven. Zij worden per KLM-vliegtuig uit Nederland te Buenos Aires verwacht.

Dr. R. Beukenkamp, landbouwkundig attaché aan het gezantschap te Buenos Aires en de heer F. van Rosmalen, hoofdambtenaar van het Departement van Landbouw, die beiden eveneens deel zullen uitmaken van de Nederlandse Delegatie te Buenos Aires, zijn reeds ter plaatse aanwezig.

Vis met de Vissen

door

FRANS VAN VENLO.

Is een vis te groot om ineens op te slokken, dan pakt hij altijd de achterste helft. Maar hij zal het wel laten, als op die helft een dubbele naaldscherpe doorn staat! En om nu aan alle roofvissen duidelijk kenbaar te maken, dat hij twee naalden bij zich draagt, heeft de lichtgekleurde kleinvis een donkerkleurige naald, en het donkere kleinvisje een licht gekleurde naald.

André stak eens — toen hij nog van geen naalden wist — zo'n kleinvisje, en toen het van de harpoen dreigde los te spartelen, greep hij het beet. Ai! die heeft het geweten, en weet het voor heel zijn leven. Aan de naalden kleefden restjes vuil, die hem weken lang een gevoelige infectiepijn bezorgden.

Iets anders. De bevolking hier eet geen vissen, die fel gekleurd zijn. Geen mens denk erover om een **zonnevis**, een **trupiaalvis** of een **engelvis** te eten. Vangt men ze in het kanaster, dan worden ze als afval weggesmeten. Hoe men ertoe gekomen is deze norm aan te nemen, is me onbekend. Ik heb een klein vermoeden, dat men deze despreciatie heeft afgekeken van de vissen zelf. Zeker ben ik er niet van, maar ik heb de indruk gekregen, dat vissen met felle kleuren zich minder bezorgd maken om hun leven dan de anderen. De **engelvis** zie je herhaaldelijk in het vrije water op zijn eentje rondwandelen. **Sergeantjes** eveneens. Ook de **pishi-porcu-rabu-di-gai**, dit is de **varkenssnuit met de hanenstaart** (een vreemde combinatie, maar ik heb hem die naam niet gegeven). Een zeer merkwaardige ervaring deed ik op met een piepjong **zonnevisje**. De zonnevis behoort tot de deftige klasse der zeebewoners. Hij heeft een bijna driehoekige vorm, is plat als een boomblad, en is een juweeltje van kleurencombinatie. Misschien klinkt het wat oneerbiedie, maar ik zou zeggen, dat de Schepper in dit visje zijn artisticiteit op een biezondere wijze getoond heeft. Stel u voor, een gitzwart diertje met dwarse lichtend gele strepen. De zeer kleine buikvinnetjes zijn diepglazend blauw. Langzaam en deftig dwarrelt dit schilfertje schoonheid tussen koralen en stenen. Een lust voor je ogen. En nu mijn belevenis met het zonnevisje.

Op ondiep water keek ik eens onder stenen en in holen. Ik ontmoette een slangetje, een gewone **congola**, niet erg groot. Ik maakte het diertje een beetje kwaad door het met mijn harpoen een tik op zijn kop te geven. Dat kun je bij die kleintjes gerust doen. Het kwam een eindje naar voren, en sperde zijn muiltje zo wijd mogelijk open. Zo'n giftig ding! Ik maakte nu een zeeappel kapot, en liet de heerlijke inhoud daarvan zakken tot boven het slangetje. Een hele troep boefjes uit de buurt kwam aangestoven om zich te goed te doen, en ook een jong zonnevisje. Zijn zeer onhandige manier van zwemmen stak wel sterk af bij de kwikvlugge pikkertjes, diefjes en blauwkopjes. En zie nu eens aan: terwijl allen de kop van het slangetje ontwijken, zwom het zonnevisje bijkans door de open bek heen! De slangenmuil had maar hoeven dicht te klappen!

Is dit misschien een bewijs, dat hij de gekleurde vis niet lust? Of zat het diertje zozeer in angst voor mijn harpoen, dat de vrees groter was dan de eetlust? Ik kan het niet uitmaken.

Wat ik u verteld heb zijn enkele verklaringen, en dan nog maar twijfelachtige: in zeer veel andere gevallen denk ik bij mezelf: Waarom hapt nu die barracuda toch niet toe? Waarom waagt die vis zich zonder enige verdediging in het vrije water? Waarom stuiven die steeltjes niet uiteen, als er onraad dreigt! Ik weet het niet. Ik weet heel veel nog niet. Ik weet wel, dat hoe meer we van het vissenleven leren kennen, des te sterker bij ons de overtuiging wordt, dat er onder water meer mysteries zijn dan dingen die we begrijpen.

HET HEILIG VORMSEL B[IJ] LEVENSGEVAAR.

Belangrijke beslissing v[an] den Paus.

Zijne Heiligheid Paus Pius XII heeft met betrekking tot de toediening van het Heilig Sacrament des Vormsels een belangrijke beslissing genomen. Tot nu toe werd dit Sacrament uitsluitend en alleen door den Bisschop toegediend. Terwijl voor de missielanden de bepaling gold, dat in biezondere gevallen, zoals stervensgevaar, ook aan andere priesters de macht verleend werd om „met het Chrisma, door den Bisschop gewijd" dit Sacrament toe te dienen. Deze bepaling is thans ook tot ons land en alle niet-missielanden uitgebreid, in dier voege, dat in stervensgevaar uitsluitend de pastoor, binnen het grondgebied van zijn eigen parochie de bevoegdheid heeft [het] Sacrament toe te dienen. Alleen wanneer in zijn plaats een zg. servitor is aangesteld (wanneer de pastoor zwaar ziek of overleden is) kan deze zijn plaats innemen. Mocht er iets aan de gestelde voorwaarden ontbreken dan is het Heilig Vormsel ongeldig.